

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia Generala a Finantelor Publice
a judetului Suceava
Str. Vasile Bumbac nr.7, Suceava
Telefon/Fax: 0230/521358

DECIZIA NR. 102

din data de 12.11.2008

privind soluționarea contestației formulată de **S.C. S.A.**
din localitatea Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava sub nr./29.09.2008

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava prin adresa nr./29.09.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./29.09.2008, cu privire la contestația formulată de S.C. S.A. din localitatea Suceava, jud. Suceava.

S.C. S.A. din localitatea Suceava contestă Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr./01.09.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava, privind **suma de lei**, reprezentând:

-lei majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii;
-lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator;
-lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- lei majorări de întârziere aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- lei majorări de întârziere aferente contribuției angajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale;
-lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator;
-lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate reținută de la asigurați.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță au fost întrunite condițiile prevăzute în art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.A. Suceava contestă măsurile stabilite prin Decizia privind obligațiile fiscale accesorii nr./01.09.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava, prin care s-au stabilit obligații fiscale accesorii în sumă totală delei.

Societatea contestă datele la care s-au stins obligațiile de plată aferente lunilor mai, iunie și iulie 2008, pe motiv că nu s-a respectat ordinea cronologică în care s-au efectuat plățile și compensările.

Petenta precizează că în cursul lunilor iunie, iulie și august 2008 au fost depuse trei cereri de compensare vizând obligațiile fiscale aferente lunilor mai, iunie și iulie 2008, după cum urmează:

- prin cererea nr./23.06.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii la nr./23.06.2008, s-a solicitat compensarea sumei delei achitată în plus la impozitul pe profit, cu obligații fiscale datorate pe luna mai 2008, cererea fiind soluționată în urma verificărilor, prin raportul de inspecție fiscală nr./23.07.2008, prin care s-a stabilit suma posibil de compensat delei;

- prin decontul de TVA nr./22.07.2008, s-a depus cerere de rambursare a sumei negative de TVA delei, cerere soluționată prin raportul de inspecție fiscală nr./28.08.2008, compensându-se întreaga sumă solicitată la cerere cu obligațiile fiscale aferente lunilor iunie și iulie 2008;

- prin decontul de TVA nr./25.08.2008 s-a depus cererea de rambursare a sumei negative de TVA delei.

Petenta susține că situația privind obligațiile fiscale ale S.C. S.A. Suceava și plata acestora, se prezintă astfel:

a) Obligațiile fiscale aferente lunii mai 2008, scadente la 25.06.2008 sunt în sumă delei, din care:

- la bugetul asigurărilor sociale suma de lei;
- la bugetul de stat suma delei.

Aceste obligații fiscale, susține petenta, au fost achitate astfel:

- prin ordine de plată emise până la data de 25.06.2008 suma delei;
- prin ordin de plată emis la data de 26.06.2008 suma delei;
- prin compensare conform cererii de compensare nr./23.06.2008 suma delei;

b) obligațiile fiscale aferente lunii iunie 2008, scadente la 25.07.2008, sunt în sumă delei, din care:

- la bugetul asigurărilor sociale suma delei;

- la bugetul de stat suma delei.

Aceste obligații au fost achitate, susține petenta, după cum urmează:

- prin ordine de plată emise până la data 23.07.2008 suma delei;
- prin compensare conform cererii de rambursare din decontul de TVA nr./22.07.2008 suma delei; suma delei, reprezentând diferența dintre totalul sumei solicitate la rambursare și suma necesară compensării datoriilor aferente lunii iunie 2008 (.....lei –lei) a fost acceptată la rambursare urmând a stinge datoriile lunii următoare;

c) obligațiile fiscale aferente lunii iulie 2008, scadente la 25.08.2008, în sumă delei, din care:

- la bugetul asigurărilor sociale suma delei;
- la bugetul de stat suma delei.

Aceste obligații au fost achitate, susține petenta, după cum urmează:

- prin ordine de plată emise până la data de 25.08.2008 suma delei;
- prin compensare conform cererii de rambursare din decontul de TVA nr./22.07.2008 suma delei;
- prin compensare conform cererii de rambursare din decontul de TVA nr./25.08.2008 suma de lei (compensare parțială).

Contestatoarea susține că organul fiscal nu a aplicat în mod corect dispozițiile legale, respectiv prevederile art. 122 alin. 1 lit. c) din Codul de Procedură Fiscală, care prevede în mod expres faptul că majorările de întârziere se vor calcula, în cazul compensării, ca urmarea a unei cereri de rambursare, până la data stingerii obligației care coincide cu data depunerii cererii de rambursare, ori cererea de rambursare a fost depusă în termen astfel încât să se poată face compensarea cu datoriile la bugetul statului la data la care acestea au fost scadente.

Petenta susține că, controlul efectuat ulterior de către organele fiscale în vederea stabilirii sumelor de rambursat nu produce efecte juridice în sensul că anulează dispozițiile art. 122 alin. 1 lit. c) din Codul de Procedură Fiscală, astfel că, la data depunerii cererii de rambursare, S.C. S.A. Suceava, conform textului de lege mai sus menționat, devine creditor al bugetului de stat, pe lângă calitatea de debitor pe care o avea, întrunindu-se astfel condițiile prevăzute de art. 116 alin. 1 din Codul de Procedură Fiscală.

Societatea precizează că majorările de întârziere reprezintă o sancțiune pentru nerespectarea de către un subiect de drept a unei obligații legale sau contractuale după caz, adică presupune o culpă, ori S.C. S.A. nu a încălcat nici un text de lege pentru a fi sancționată cu majorări de întârziere, în cazul de față vinovatul fiind organul fiscal care nu a ținut seama de voința societății de a compensa datoriile la buget cu sume ce trebuiau rambursate la același buget, calculând majorări de întârziere la un sold inexistent pentru care a operat compensarea.

În drept, societatea își întemeiază contestația pe prevederile art. 116, 120, 122 (1) lit. a) și 205 din Codul de Procedură Fiscală.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr./01.09.2008, Administrația Finanțelor Publice pentru

Contribuabili Mijlocii Suceava a stabilit că S.C. S.A. Suceava datorează bugetului de stat obligații fiscale accesorii în sumă totală delei.

Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii aferente obligațiilor fiscale nr./01.09.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava, s-au stabilit următoarele:

- majorări de întârziere în sumă delei aferente impozitului pe veniturile din salarii, calculate pentru perioada 25.06.2008– 22.07.2008;

- majorări de întârziere în sumă delei aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator, calculate pentru perioada 25.06.2008– 22.07.2008;

- majorări de întârziere în sumă delei, aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați calculate pentru perioada 25.07.2008– 25.08.2008;

- majorări de întârziere în sumă de lei, aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator calculate pentru perioada 25.06.2008– 22.07.2008;

- majorări de întârziere în sumă de lei, aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, calculate pentru perioada 25.06.2008– 25.08.2008;

- majorări de întârziere în sumă de lei, aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, calculate pentru perioada 25.07.2007– 22.08.2008;

- majorări de întârziere în sumă de lei, aferente contribuției angajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale, calculate pentru perioada 25.06.2008– 25.08.2008;

- majorări de întârziere în sumă delei, aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, calculate pentru perioada 25.06.2008– 22.07.2008;

- majorări de întârziere în sumă delei, aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, calculate pentru perioada 25.06.2008– 25.08.2008.

Obligațiile fiscale accesorii au fost calculate în temeiul art. 88 lit. c) și art. 119 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma contestată delei, reprezentând obligații fiscale accesorii, stabilite de către Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate pronunța asupra legalității stabilirii acestei sume, în condițiile în care o parte din debitele pentru care s-au calculat aceste majorări au fost achitate cu ordine de plată, iar pentru o parte din debite s-a solicitat compensare cu sume de recuperat de la buget.

În fapt, prin Decizia de impunere nr. din 01.09.2008, organele fiscale au stabilit obligații fiscale accesorii în sumă totală delei, reprezentândlei majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii,lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator,lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale reținută de la asigurați, lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, lei majorări de întârziere aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, lei majorări de întârziere aferente contribuției angajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale,lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator,lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate reținută de la asigurați.

Obligațiile fiscale accesorii au fost stabilite ca urmare a faptului că societatea a solicitat compensare pentru o parte din debitele datorate, iar o parte au fost achitate cu ordine de plată, unele plăți fiind efectuate după expirarea termenului de scadență. Organul fiscal a procedat la stingerea obligațiilor fiscale în ordinea vechimii lor, conform art. 88 lit. c) și art. 119 din O.G. nr. 92/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea contestă datele la care s-au stins obligațiile de plată aferente lunilor mai, iunie și iulie 2008, pe motiv că nu s-a respectat ordinea cronologică în care s-au efectuat plățile și compensările.

În drept, referitor la compensare, în speță sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

- **Art. 116** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

ART. 116

„Compensarea

(1) Prin compensare se sting creanțele administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, dacă legea nu prevede altfel.

[...]

(3) Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau înainte de restituirea ori rambursarea sumelor convenite acestuia, după caz. Dispozițiile art. 115 privind ordinea stingerii datoriilor sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Conform acestui text de lege, prin compensare se sting sumele datorate de debitor la bugetul statului cu sumele de rambursat sau de restituit de la buget, până la concurența celei mai mici sume, ambele părți dobândind atât calitatea de creditor cât și pe cea de debitor.

Conform legii, compensarea se face de către organul fiscal competent la cererea debitorului sau înainte de rambursarea sumelor cuvenite acestuia, cu respectarea dispozițiilor art. 115 din același act normativ privind ordinea stingerii datoriilor.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că, S.C. S.A. a depus cererea de compensare nr./23.06.2008, prin care a solicitat compensarea impozitului pe profit aferent anului 2007, virat în plus la bugetul de stat în sumă delei, cu obligațiile de plată la bugetul general consolidat al statului, reprezentândlei impozit pe venitul din salarii,lei contribuția unității la asigurările sociale șilei contribuția angajaților la asigurările sociale.

Organele de inspecție fiscală au întocmit raportul de inspecție fiscală parțială din data de 23.07.2008 prin care au stabilit un impozit pe profit virat în plus și posibil de compensat în sumă totală delei.

La data de 25.06.2008, dată la care s-a efectuat compensarea, petenta avea obligații de plată neachitate în sumă delei.

Diferența dintre suma delei, stabilită ca posibil de compensat și suma delei rămasă de compensat la data transmiterii Raportului de inspecție fiscală, respectiv 25.07.2008, în sumă de lei, se datorează plăților efectuate de societate după data depunerii cererii de compensare, respectiv 23.06.2008.

De asemenea, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că, S.C. S.A. a depus decontul de TVA cu opțiune de rambursare nr./22.07.2008, prin care a solicitat rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă delei.

Prin decizia de rambursare a TVA nr./28.08.2008, s-a aprobat la rambursare suma delei.

La data de 29.08.2008, petenta avea obligații de plată restante la bugetul general consolidat în sumă delei, din care amenzi în sumă delei pentru care s-a suspendat actul administrativ fiscal, motiv pentru care organele fiscale au procedat la compensarea taxei pe valoare adăugată aprobată la rambursare cu obligații față de bugetul statului în sumă delei și proporțional cu obligații față de bugetul asigurărilor sociale și fondurilor speciale în sumă delei.

De la data depunerii decontului de TVA și până la data emiterii deciziei de rambursare, societatea a efectuat plăți voluntare, care au stins obligațiile fiscale datorate în ordine vechimii lor.

Referitor la plata obligațiilor fiscale, sunt aplicabile prevederile **art. 114** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se precizează:

ART. 114

„Dispoziții privind efectuarea plății

[...]

(2¹) Debitorii vor efectua plata impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevăzute prin ordin al

președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, într-un cont unic, prin utilizarea unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru obligațiile datorate bugetului de stat și a unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru celelalte obligații de plată.

(2[^]2) Distribuirea sumelor din contul unic se face de organul fiscal competent, distinct pe fiecare buget sau fond, după caz, proporțional cu obligațiile datorate.

(2[^]3) În cazul în care suma plătită nu acoperă obligațiile fiscale datorate, distribuirea, în cadrul fiecărui buget sau fond, pe tip de impozit, contribuție sau altă sumă reprezentând creanță fiscală se face mai întâi pentru impozitele și contribuțiile cu reținere la sursă și apoi pentru celelalte obligații fiscale, proporțional cu obligațiile datorate.

(2[^]4) Metodologia de distribuire a sumelor plătite în contul unic și de stingere a obligațiilor fiscale se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2[^]5) Plata obligațiilor fiscale, altele decât cele prevăzute la alin. (2[^]1), se efectuează de către debitori, distinct pe fiecare impozit, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat.”

Din textele de lege citate mai sus rezultă că, plata obligațiilor bugetare se efectuează într-un cont unic din care organul fiscal face distribuirea sumelor distinct pe fiecare buget și fond, proporțional cu obligațiile datorate.

În cazul în care suma plătită nu acoperă obligațiile fiscale datorate, distribuirea în cadrul fiecărui buget sau fond se face mai întâi pentru impozitele și contribuțiile cu reținere la sursă și apoi pentru celelalte obligații fiscale, proporțional cu obligațiile datorate, metodologia de distribuire a sumelor și de stingere a obligațiilor fiscale fiind aprobată prin ordin al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

În ceea ce privește ordinea stingerii datoriilor, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 115** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, unde se precizează:

ART. 115

„Ordinea stingerii datoriilor

(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la **art. 21** alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor **art. 114**, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

a) sumele datorate în contul ratei din luna curentă din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat eşalonare la plată, precum și majorarea de întârziere datorată în luna curentă din grafic sau suma amânată la plată, împreună cu majorările de întârziere datorate pe perioada amânării, în

cazul în care termenul de plată se împlinește în luna curentă, precum și obligațiile fiscale curente de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii acordate;

b) obligațiile fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii, cu excepția cazului în care s-a început executarea silită, când se aplică prevederile art. 169 în mod corespunzător. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată se aplică prevederile art. 175 alin. (4¹);

c) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat eșalonare, până la concurența cu suma eșalonată la plată sau până la concurența cu suma achitată, după caz, precum și suma amânată la plată împreună cu majorările de întârziere datorate pe perioada amânării, după caz;

d) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea contribuabilului.

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil.

Din textele de lege citate mai sus rezultă că, în cazul în care un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții, iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită de către organul fiscal competent, respectându-se o anumită ordine.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, la data de 23.06.2008, petenta a depus cererea de compensare nr., înregistrată la unitatea fiscală sub nr./23.06.2008 prin care a solicitat stingerea obligațiilor fiscale scadente la 25.06.2008 cu impozitul pe profit aferent anului 2007, achitat în plus.

Conform documentelor existente la dosarul cauzei, compensarea s-a efectuat la data de 25.07.2008, după finalizarea verificărilor și întocmirea Raportului în vederea stabilirii sumei posibil de compensat, iar data stingerii a fost considerată data depunerii cererii de compensare, respectiv 23.06.2008.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că, în intervalul 23.06.2008 – 25.07.2008, petenta a efectuat plăți voluntare care, conform legii, au fost utilizate pentru stingerea obligațiilor fiscale în ordinea vechimii lor. Astfel, unele debite cu scadență la 25.06.2008 au fost achitate cu OP după această dată, motiv pentru care petenta datorează majorări de întârziere aferente obligațiilor stinse prin plăți voluntare, de la data scadenței respectiv 25.06.2008 și până la data stingerii.

De asemenea, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, la data de 22.07.2008, petenta a depus decontul de TVA cu opțiune de rambursare nr., prin care a solicitat rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă delei.

Având în vedere că la data de 28.08.2008, când a fost emisă decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr., societatea figura în evidențe cu datorii la bugetul general consolidat, organele fiscale au procedat la compensarea TVA aprobată la rambursare în sumă delei cu obligațiile datorate la bugetul general consolidat al statului. Compensarea s-a efectuat la data de 29.08.2008, după soluționarea decontului de TVA cu opțiune de rambursare și emiterea Deciziei de rambursare, iar data stingerii a fost considerată data depunerii cererii de rambursare, respectiv 22.07.2008.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că, în intervalul 22.07.2008 – 29.08.2008, petenta a efectuat plăți voluntare care, conform legii, au fost utilizate pentru stingerea obligațiilor fiscale în ordinea vechimii lor. Astfel unele debite cu scadență la 25.07.2008 au fost achitate cu OP după această dată, motiv pentru care petenta datorează majorări de întârziere aferente obligațiilor stinse prin plăți voluntare, de la data scadenței respectiv 25.07.2008 până la data stingerii.

Referitor la stabilirea obligațiilor fiscale accesorii sunt aplicabile prevederile **art. 119, 120 și 122** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se precizează:

ART. 119

„Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

ART. 120

„Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Referitor la stabilirea obligațiilor fiscale accesorii în cazul compensării, sunt aplicabile prevederile **art. 122** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

ART. 122

„Majorări de întârziere în cazul compensării

(1) În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, majorările de întârziere se datorează până la data stingerii inclusiv, astfel:

a) pentru compensările la cerere, data stingerii este data depunerii la organul competent a cererii de compensare;

[...]

c) pentru compensările efectuate ca urmare a unei cereri de restituire sau de rambursare a sumei cuvenite debitorului, data stingerii este data depunerii cererii de rambursare sau de restituire.

(2) În cazul în care în urma exercitării controlului sau analizării cererii de compensare s-a stabilit că suma ce urmează a se compensa este mai mică decât suma cuprinsă în cererea de compensare, majorările de întârziere se recalculează pentru diferența rămasă de la data înregistrării cererii de compensare.”

Din textul de lege citat mai sus rezultă că, pentru compensările la cerere, data stingerii este data depunerii la organul fiscal competent a cererii de compensare, iar pentru compensările efectuate ca urmare a unei cereri de rambursare a sumei cuvenite debitorului, data stingerii este data depunerii cererii de rambursare.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, petenta a depus cererea de compensare nr. din 23.06.2008 prin care solicită stingerea obligațiilor fiscale scadente la 25.06.2008 cu impozitul pe profit aferent anului 2007, achitat în plus.

Organele fiscale au efectuat compensarea la data de 25.07.2008, în baza raportului de inspecție fiscală parțială din data de 23.07.2008, însă data compensării a fost considerată data depunerii cererii de compensare, respectiv 23.06.2008, conform legislației în vigoare.

De asemenea, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că petenta a depus decontul de TVA cu opțiune de rambursare nr. din 22.07.2008, privind suma delei.

Organul de control a efectuat compensarea taxei pe valoarea adăugată de rambursat în sumă delei cu obligații fiscale scadente la 25.07.2008.

Compensarea a fost efectuată la data de 28.08.2008, în baza deciziei de rambursare de TVA, însă data stingerii s-a considerat a fi data depunerii cererii de rambursare.

Având în vedere faptul că, în ambele cazuri, data stingerii obligațiilor fiscale este data depunerii cererii de compensare, respectiv a cererii de rambursare, rezultă că pentru sumele compensate ulterior plăților voluntare efectuate, petenta nu datorează majorări de întârziere.

Referitor la susținerea petentei că organele fiscale nu au respectat ordinea stingerii datoriilor, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației pe motiv că, așa cum am arătat mai sus, conform art. 115 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, stingerea datoriilor se face într-o anumită ordine, astfel că, mai întâi se sting obligațiile fiscale principale în ordinea vechimii lor în funcție de scadență și în ultimul rând obligațiile fiscale viitoare, la cererea contribuabilului. Prin urmare, plățile efectuate de petentă voluntar nu puteau fi folosite pentru stingerea unor obligații viitoare în condițiile în care societatea figura cu alte obligații la buget mai vechi.

Faptul că petenta a depus cerere de compensare la data de 23.06.2008 și a fost soluționată la data de 23.07.2008, după aproximativ o lună, este în conformitate cu prevederile legale, având în vedere că la art. 199 din H.G. nr. 1050/2004 pentru

aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se precizează că **„(1) Cererile depuse de către contribuabil potrivit prezentului cod se soluționează de către organul fiscal, în termen de 45 de zile de la înregistrare” și la punctul 6 cap. 1 secțiunea B din Ordinul nr. 1857/2007 privind aprobarea Metodologiei de soluționare a deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, care prevede că „6. Solicitățile de rambursare se soluționează, în ordinea cronologică a înregistrării lor la organul fiscal, în termen de maxim 45 de zile de la data depunerii decontului de TVA cu sume negative cu opțiune de rambursare.”**

În concluzie, având în vedere considerentele prezentate mai sus și în baza prevederilor legale citate, rezultă că S.C. S.A. datorează majorări de întârziere pentru obligațiile fiscale achitate prin plăți voluntare după expirarea termenului de scadență, iar pentru sumele compensate ulterior plăților voluntare, nu se datorează majorări de întârziere, având în vedere că data stingerii obligațiilor este data depunerii cererii de compensare, respectiv de rambursare.

Având în vedere faptul că din totalul sumei delei, reprezentând obligații fiscale accesorii, petenta datorează doar majorările aferente plăților efectuate voluntar după expirarea termenului de scadență, iar pentru sumele compensate ulterior plăților voluntare nu se datorează majorări, rezultă că organul de soluționare nu poate stabili cu exactitate care este suma majorărilor datorate de petentă și care este suma majorărilor calculate eronat de organele fiscale, motiv pentru care **urmează a se desființa Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 01.09.2008, privind suma delei**, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cuantumul accesoriilor în funcție de cele prezentate în prezenta decizie.

Desființarea are la bază prevederile **art. 216 alin. (3)** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 114, 115, 116, 119, 120, 122 și 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 199 din H.G. nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pct. 6 cap. 1 secțiunea B din Ordinul nr. 1857/2007 privind aprobarea Metodologiei de soluționare a deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, se:

DECIDE :

Desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 01.09.2008, **privind suma delei**, reprezentând:

-lei majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii;
-lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator;
-lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- lei majorări de întârziere aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- lei majorări de întârziere aferente contribuției angajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale;
-lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator;
-lei majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate reținută de la asigurați.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.

1. MATERIE: accesorii - calculate după data depunerii cererii de compensare

- Art. 114, 115 și 116 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată